

Викладачі і співробітники, усі студенти нашого інституту одностайно підтримали ініціативу трудових колективів столи-

ці Батьківщини Москви про проведення 20 квітня 1985 року комуністичного суботника, присвяченого 115-й річниці з

дня народження В. І. Леніна. Крім внутрівузівських об'єктів студентам належить впорядкувати Хмельницьке шосе, проспект

Ленінського комсомолу, вулиці: Келецьку, Артоболовського та лісопарк в районі Вишеньки. Комуністичний суботник для студентів розпо-

чнеться 25 березня виходом на роботу двох академгруп від кожного факультету. Щодня до двадцятого квітня включно,

крім вихідних, на впорядкуванні вулиць міста і на внутрівузівських об'єктах працюватимуть юнаки та дівчата.

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 12 (179)

Виходить раз на тиждень

П'ятниця, 22 березня 1985 року.

Ціна 1 коп.

У ПАРТОРГАНІЗАЦІЇ ІНСТИТУТУ

20 березня відбулися загальноінститутські партійні збори, на яких було обговорено підсумки зимової екзаменаційної сесії і завдання парторганізації по успішному виконанню планів і соціалістичних зобов'язань XI п'ятиріччя та гідній зустрічі XXVII з'їзду КПРС.

З доповіддю по цьому питанню виступив проректор інституту Ю. О. Карпов.

На зборах обговорено також питання про підготовку і святкування 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

З інформацією про роботу парткому у цьому плані виступив заступник секретаря парткому по ідеологічній роботі Б. А. Вальчук. Він відмітив, що організаторські і масово-політичні заходи по підготовці до святкування 40-річчя Перемоги проходять під знаком посилення всієї ідейно-виховної роботи, спрямованої на подальше підвищення навчальної, трудової і суспільної активності студентів, викладачів і співробітників. На факультетах значно активізувалася робота по військово-патріотичному вихованню молоді, пропаганді революційних, бойових і трудових традицій радянського народу, Збройних Сил СРСР.

Певну роботу тут провели секретарі партійних організацій і їх заступники по

ідеологічній роботі товариші Арапова, Буренніков, Горшечников, Сім'яко, відповідалні в парторганізаціях за військово-патріотичне виховання студентів товариші Бугорський, Кузнецов, Шульман, Савицький та інші. На зустрічі з студентською молоддю приходять ветерани війни і Збройних Сил І. В. Кузьмін, В. Т. Маліков, В. М. Говоров, Б. А. Земляков, Г. М. Шульман та інші, які проводять в академічних групах уроки мужності.

Разом з працівниками бібліотеки викладачі кафедри філософії провели в усіх гуртожитках тематичні вечори на тему: «У житті завжди є місце подвигу». Цікаво і змістовно проводять зустрічі в гуртожитках викладачі кафедр історії КПРС, російської мови, деяких інших. Заслуговувати уваги заходи, на які запрошуються Герої Радянського Союзу. 27 академгруп відвідали к і м н а т у бойової слави при гарнізонному Будинку офіцерів, подивилися документальний кінофільм «Маршал Жуков».

Однак робота по підготовці до 40-річчя Перемоги в окремих парторганізаціях і партгрупах потребує значного поліпшення. Ще низький процент відвідування лекцій, зустрічей з ветеранами війни. Дещо зменшилася кількість заходів у клубах-кафе гуртожитків на патріотичні теми, бажав кращого оформлення наоч-

на агітація. Стінгазети окремих факультетів, кафедр і підрозділів оформляються слабо, вони бідні за тематикою. Належить краще використовувати внутрівузівське телебачення і радіомовлення для військово-патріотичного виховання. Партійним бюро необхідно на своїх засіданнях розглянути, як виконуються заходи в цехових парторганізаціях і групах, зробити все для активізації ідеологічної роботи на честь 40-річчя Перемоги.

У прийнятій постанові намічено ряд нових заходів, спрямованих на підвищення всієї роботи у дні, які передують відзначенню великих торжеств у нашій країні. Передусім йдеться про подальше посилення впливу всіма засобами масової інформації на поліпшення патріотичного і інтернаціонального виховання студентської молоді. З цією метою партійним бюро і деканатам належить повсюдно на кафедрах, в учбових корпусах, у відділах і службах, гуртожитках забезпечити привабливу і змістовну наукову агітацію, провести конкурси на краще художнє оформлення стендів, панорам, випусків стінних газет, присвячених цій визначній історичній події.

У постанові зосереджено увагу на постійне виховання у молоді почуття великої любові до рідної Вітчизни, готовності молодих

стати на захист її священних рубежів. Щоб виявити кращі риси вихованців у відданості партії і народу, пробудити в них глибокий інтерес до історичних заввоювань радянських людей у боротьбі з фашизмом, зобов'язано кафедри суспільних наук і комітет комсомолу організувати і провести конкурс студентських рефератів на тему: «Моя сім'я у Великій Вітчизняній війні». Тема 40-річчя Перемоги повинна всебічно висвітлюватися на сторінках багатотиражної газети.

Партійним, профспілковим, комсомольським організаціям належить подбати про високий рівень організаторської і ідейно-виховної роботи, пов'язаної з підготовкою і святкуванням 40-річчя Перемоги. Практикувати і надалі проведення усних журналів, уроків мужності, тематичних вечорів, зустрічей з ветеранами війни, екскурсій по місцях революційної, трудової і бойової слави радянського народу, спортивних змагань. Кафедри фізвиховання, спортклубу організувати і провести меморіал імені Героя Радянського Союзу Лялі Ратушної.

Постанова зобов'язує вшановувати ветеранів Великої Вітчизняної війни, які працюють в інституті, взяти участь у торжествах, які проводитимуться у нашому місті.

Інститутська молодь живе і виховується на революційних, бойових і трудових традиціях радянського народу, проявляє безмежну любов і відданість справі Комуністичної партії, ідеям великого Леніна.

Уроки мужності

Невдовзі радянський народ відзначатиме славне 40-річчя Перемоги над фашизмом. Комсомольська організація факультету автоматики і обчислювальної техніки влаштує зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни, проводить значну військово-патріотичну і політико-виховну роботу серед студентів. Однією з форм такої роботи є уроки мужності. Насичені цікавими фактами розповіді ветеранів війни про пройдений бойовий шлях, про важкі дні на фронті виховують у юнаків і дівчат патріотичні почуття, любов до рідної Вітчизни.

Нещодавно у групі 3 АТ-84, де комсоморгом Віктор Кравчук, відбувся урок мужності, на який було запрошено ветерана війни, кавалера багатьох орденів і медалей Ю. К. Марущака. Присутні з великим інтересом слухали його розповідь, ділились своїми враженнями.

Тепла зустріч комсомольців відділення обчислювальної техніки відбулася також з ветераном війни, партгрупоргом кафедри автоматизованих систем управління Б. С. Бугорським. Під час зустрічі було проведено усний журнал «Слово про

подвиг». Його підготувала працівник бібліотеки інституту Н. Г. Горбачук. Своїми спогадами поділився з комсомольцями другої і третьої груп ЕОМ-82 викладач цивільної оборони, ветеран війни О. М. Андрощук.

Цікаво пройшли уроки мужності і в тих групах, де виступали товариші по навчанню — колишні воїни Радянської Армії. Вони розповіли про те, як їм служилося, що винесли вони з армійських буднів, як виконували свій інтернаціональний обов'язок. Іхній приклад послужить тим юнакам, які нині готуються до служби в армії.

На нашому факультеті проводиться підготовка робота по створенню кінополітклубу на базі кінотеатру «Мир». Перше засідання відбулося на відділенні автоматики і обчислювальної техніки. Ветеран війни Л. А. Зотов цікаво розповів про героїчну Сталінградську битву, про ті події, учасником яких йому довелося бути. Потім усі дивилися кінофільм «Корпус генерала Шубнікова», що відображає героїчні дні оборони Сталінграда.

Є. МІНЯЙЛО,
член комітету комсомолу ФАОТУ.

Пора великих сподівань і звершень

П'ятикурсники в ж е сьогодні можуть говорити: «Прощай, інститут!» Здобули вони таке право, пройшовши школу спеціаліста у стінах політехнічного. Пройде не так вже й багато часу і дипломники звітуватимуть перед державною екзаменаційною комісією за всі роки навчання у вузі. А поки що вони працюють над своїми дипломними роботами.

Разом з застосуванням стандартних програм для розрахунку оптимальних режимів багатьох студентів розробили свої програми для вирішення поставлених завдань. Більшість дипломних проектів наших випускників, як і в попередні роки, виконуються на замовлення промислових підприємств. З дипломниками працюють найдосвідченіші викладачі і співробітники профільних кафедр. Під їх безпосереднім ке-

рівництвом здійснюється робота над дипломними проектами.

Цей знімок наш фотокореспондент Р. Кутьков зробив в лабораторії

штучного інтелекту кафедри автоматизованих систем управління.

Микола Петрович Ільницький (перший зліва) тринадцять років тому закінчив наш інститут.

Працює на кафедрі АСУ старшим науковим співробітником. Він — відповідальний виконавець господарської роботи. Під його безпосереднім керівництвом, а також аспіра-

нта кафедри Олександра Івановича Гороховського та молодшого наукового співробітника Антоніни Іларіонівни Яковенко (на знімку в центрі), випускниці факультету авто-

матики і обчислювальної техніки Лариса Нечипоренко та Любов Нечипорук працюють над комплексним дипломним проектом за тематикою лабораторії.

До 40-річчя Перемоги

ПЕРЕД початком Великої Вітчизняної війни у нашій країні була 1821 наукова установа, де налічувалося більше 98 тисяч наукових працівників. У системі Академії Наук СРСР працювало понад 300 академіків і членів-кореспондентів АН СРСР, 4700 наукових і науково-технічних співробітників. Фронт дослідницьких робіт радянських вчених ширився в усіх галузях науки. Фундаментальні дослідження визначали передній край знань, давали поняття глибинних законів природи і суспільства. В умовах посилення обороноздатності країни важливу роль відігравали не лише наші природні ресурси, але й такі науки, як хімія, фізика, квантова механіка та інші. Як говорив великий російський вчений-хімік Д. Менделєєв, оборону країни треба шукати не тільки в рушницях і гарматах, але і в розвитку знань про природу.

В умовах війни, що почалася, коли агресор, використовуючи раптовість віроломного нападу, захопив великі райони країни, належало невідкладно вирішувати технологічні, виробничі, і науково-дослідні проблеми. Комуністична партія, терміново розробляючи програму створення складного військового господарства, передбачала мобілізацію всіх наукових сил і накопиченого ними досвіду для розв'язання важливих на-

уково-технічних проблем оборонного характеру. У процесі створення нової зброї і вдосконалення бойових засобів широко використовувалися відкриття в галузі радіолокації, оптики, реактивної техніки, техніки ультразвукових хвиль, хімічних і фізичних аспектів процесів горіння і т. д.

Подвиг науки

В інституті відбулася теоретична конференція викладачів і співробітників, присвячена 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. З доповіддю на ній про «Подвиг радянської науки у розгромі німецько-фашистських загарбників і мілітаристів Японії» виступив ректор інституту, до-

тор технічних наук, професор І. В. КУЗЬМІН.

Увазі читачів пропонуємо окремі фрагменти з великого подвигу радянської науки, що був глибоко і всебічно висвітлений у доповіді, яка прозвучала на конференції.

Військово-інженерну комісію. Академік Бруевич став на чолі комісії по авіації, академік Орбелі — військово-санітарної комісії, головою комісії по геолого-географічному обслуговуванню Червоної Армії призначили академіка Ферсмана. Подібні організаційні форми сприяли найбільш ефективному використанню наукових сил на життєво важливих для країни напрямках. Завдяки вжитим заходам швидко розроблялися і вдосконалювалися конструкції нових типів зброї і боеприпасів, артилерійських гармат, мінометів, танків, літаків, кораблів, радіоапаратури, медичних препаратів, методів профілактики і боротьби з за-

хворюваннями. Створена під керівництвом доктора технічних наук. Грабіте 76-мм гармата (ЗІС-3) виявилася неперевершеним в артилерійській техніці зразком. Це була перша в світі гармата, поставлена на конвеєрне складання. Консультант Гітлера по артилерії доктор Вольф

ням було видано секретний наказ «уникати зустрічних боїв з танком ІС і стріляти по ньому тільки із засідок і прикриття».

У розробку проблем літакобудування гідний внесок зробили вчені академік Христіанович і член - кореспондент АН СРСР Келдиш, творчий колектив на чолі з Мікояном. Безцінну науково-технічну допомогу надавали дітячі наук Військово-Морському Флоту. Партія підтримувала все те передове в науці і виробництві, що могло сприяти розвиткові військової промисловості, боротьбі за його швидке освоєння і масове застосування.

Зусилля ідеологічних працівників були спрямовані на вирішальний фактор Перемоги — на формування соціалістичної свідомості, марксистсько-ленінського світогляду, колективістської психології радянських людей, морального духу радянського воїна-інтернаціоналіста. Бо тільки той, хто чітко уявляє всевітнє соціально-політичне значення того, що відбувається, підпорядковується справедливому характеру своїх бойових дій, тільки такий воїн, сміливий, рішучий, переконаний у кінцевому успіху, міг ефективно використовувати ту першокласну бойову техніку, яку створював і довірив йому багатонаціональний радянський народ.

Багато знань і праці вклали радянські вчені у створення реактивної артилерії, танків. Після Корсунь-Шевченківської битви, де важкий танк ІС проходив випробування на полі бою, фашистським командуван-

НАДІЙШЛИ
ДО БІБЛІОТЕКИ

НОВІ КНИГИ

Бару М. М. Охрана прав авторов, изобретателей, рационализаторов. М. Высшая школа, 1984.

Донцов А. И. Психология коллектива. М. 1984.

Ерофеев Ю. Н. Импульсная техника. Учебное пособие. М. Высшая школа, 1984.

Игнатенко Б. В., Павловский В. И. Языки манипулирования данными. Модели и средства. К. 1984.

Климов В. В. Импульсные ключи в цифровых устройствах. М. Радио и связь, 1984.

Крупнов А. Ф. Микроволновая спектроскопия. М. Знание, 1985.

Локтец О. В., Числов П. А. Задачник по начертательной геометрии. М. Высшая школа, 1984.

Рыбакова Г. И. Сборник задач по общей физике. Учебное пособие. М. Высшая школа, 1984.

Стандартизация в строительстве (В. И. Сычев, С. М. Мерсесов, Т. Т. Мартынюк, В. В. Тищенко), М. Стройиздат, 1985.

Тихомирова А. В. Оценка эффективности управления производством. М. Экономика, 1984.

Тыучу Э. Х. Концептуальное программирование. М. Наука, 1984.

Файбишенко В. К. Математические конструкции. М. Стройиздат, 1984.

Справочно - библиографичний відділ.

Навчаючись у інституті, студенти-іноземці спілкуються з нашою молоддю, вивчають наші звичаї, культуру і побут. Особливо їх цікавить героїчний подвиг радянського народу, його Збройних Сил у боротьбі з гітлерівським фашизмом. У ці дні вони мають змогу побувати на зустрічах з ветеранами війни, послухати їх розповіді про події, які відбувалися на фронтах. Цього разу до студентів завітав колишній фотокореспондент ТАРС Ю. Д. Копит. Він показав присутнім серію фронтових знімків, розповів про їх історію.

ЙШЛА весна. Весна 1942-го. Ще не було ні Сталінградської битви, ні Курської, ні форсування Дніпра. До травня 1945-го було ще довгих і неймовірно важких три роки...

В той суворий час наша армія проходила жорстоку школу війни, оволодівала військовим мистецтвом, готувала до майбутніх боїв все нові і нові офіцерські кадри. Ось і мене, молодого офіцера після кількох місяців перебування на фронті направили на курси перепідготовки.

Саме у ті пам'ятні дні мені випало щастя зустрітися з матір'ю. Ми не бачилися з 1939 року, з того самого дня, коли я пішов на службу в Червону Армію. У складній обстановці воєнного часу та зустріч була справжнім подарунком для нас обох. Згадуючи її, знову і знову переживаю безмежну радість.

Напередодні надійшов наказ — кращих слухачів курсів перепідготовки офіцерів, які найбільш успіш-

ЩАСЛИВА МІТЬ

но справились з учбовою програмою, перевести у місто Валдай. А звідти — у бойові частини Північно-Західного фронту.

Кожен з нас переживав почуття задоволення. Адже ми зважали, що навчатись під час війни навіть військової справи — велика розкіш. І з чисто юнацьким запалом рвалися у бій.

Ніч у роздумах і чеканні минала повільно. А зовсім поряд — в хатині старого рибалки не спала моя мати. Ніхто з нас не знав, що ми знаходимося так близько одне від одного.

Перед виїздом у Валдай я написав їй листа в якому повідомив, що випадково зустрів у Валдай брата Бориса. Ніякого брата у мене не було. Я був єдиною дитиною в сім'ї. Мати усмі-

халась цій моїй хитрості, з допомогою якої дізналась, де мене можна розшукати.

І ось тепер вона приїхала у Валдай. До острова, де розташований монастир, в стінах якого діяли офіцерські курси — всього кілька кілометрів. Скільки зусиль довелось докласти моїй матері, щоб добратися сюди через фронти, через пожарища! І яким гірким було розчарування, коли у штабі їй повідомили, що лише вчора Бориса Землякова відправили у військову частину. І що тепер, покамість ще не потрапив на фронт, його можна розшукати у Вишньовому Волочку або в Бологоє...

Вражена цією звісткою, вона спочатку навіть не усвідомлювала того, що сталося. Таких неймовірних

зусиль коштувало їй добратися сюди і даремно. Вона йшла до переправи, а ноги не слухалися. Від сліз не бачила дороги перед собою.

Я теж ішов до переправи, тільки з протилежного боку. Був сердитий на своє невезіння. Йшов і думав: Чому саме я виявився тим одним зайвим, котрого викликали просто «про запас», на всяк випадок?

До переправи було три дороги. Я пішов найдовшою з них. І на щастя. Бо саме цією дорогою мені назустріч йшла мати.

Згадуючи той щасливий випадок ми й досі дивуємось примхливості долі. А тоді я дивився у сповнені сліз мамині очі, і не міг повірити у таке щастя.

Бродили по острову і розповідали одне одному

все те, що довелося пережити за час розлуки. А розповідати було що. Мама з перших днів війни теж пішла на фронт. У складі тодішньої Сибірської добровільної дивізії вона потрапила під Ельню і відходила з палаючого міста у складі його останніх захисників. Брала участь у оборонних боях під Москвою і потім — у наступальних боях.

Я до курсів теж встиг «понохати пороху», перебувши у грудні 1942 року на Північно-Західний фронт у складі окремого ліжкового батальйону в район Старої Руси, оточеної фашистами...

Так! Нам було що згадати. Ми сиділи на березі озера. Нас оточували рідкі сосни, і навкруг стояла дивна тиша. Навіть не вірилось, що йде війна, що десь рвуться снаряди і бомби, що гинуть люди. Ті хвилини радісної зустрічі ми пронесли в серцях чезр усю війну.

Я провів маму до шосе,

посадив на попутну машину, а сам повернувся до казарми. Увечері нас підняли по тривозі і ми пішли важкими дорогами війни. Разом з бойовими побратимами ми визволяли від фашистської нечисті Прибалтику, Білорусію і Чехословаччину. А моя слава, моя мужна мама брала участь в боях за визволення Батьківщини, потім Польщі і зустріла свято Перемоги під Берліном.

Отже, ми воювали з нею на різних напрямках, але та незабутня щаслива зустріч додавала нам сил і впевненості, примножувала витривалість.

Ми йшли різними дорогами війни назустріч одній меті, назустріч Перемозі.

Б. ЗЕМЛЯКОВ,
учасник Великої Вітчизняної війни.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.